

آینه

ایران

سر مقاله: «کم‌دین یا خبرنگار؟»

سوگیری‌های پررنگ اخبار ۲۰:۳۰ و برخی دیگر از بخش‌های خبری سیم‌ه، به ویژه پس از انتخاب آقای روحانی از سوی ملت ایران، نشان روشنی از این واقعیت است که این جریان در حوزه سیاسی صدوسیما نارضایتی خود را به اشکال گوناگون ابراز می‌کند و اصرار هم دارد که این احساس منفی خود را در شمار نقدهای سازنده به حساب آورد. اما سخن حتی بر سر این جهت‌گیری‌های سیاسی نیست چراکه اتفاق تازه‌ای به شمار نمی‌رود. نکته قابل تامل، شیوه‌های بدیع و غریبی است که گردانندگان این بخش‌های خبری به کار می‌گیرند و با تصور نساوری، از روش‌هایی استفاده می‌کنند که نه با اصول حرفه‌ای همخوانی دارد و نه با اخلاقی همساز است. این خبرنگاران بدعت‌آور و البته دبیران و مسوولان مبتکر(! آنان، با اندیشه‌های دیدگاه‌های سیاسی خود تلاش می‌کنند تا خبر را با طنز درآمیزند اما از آنجا که از هنر فاخر و اثرگذار طنز بی‌بهره‌اند، کار به تمسخر و استهزا و توهین و به کارگرفتن عباراتی سخیف و دور از شأن رسانه می‌انجامد و البته این توهین و تمسخر، صرفا دامن دولتیان و سازمان‌ها و مقاماتی را می‌گیرد که گردانندگان اتاق فرمان خبر به‌دلیل گرایش‌های خویش، دلخوشی از آنان ندارند. کار شناسان مجرب و فهیم رسانه‌ای که در سازمان صدوسیما اندک هم نبینستند- و البته به‌نظر می‌رسد در چنین مقولاتی نقشی به آنان واگذار نمی‌شود- جوانان و مدیران آنان را توجه دهند که خبرنگاران حتی اگر از استعداد هنر طنز نیز برخوردار باشند، نباید در قالب بازیگران آماتور ایفای نقش کنند.

انتقاد

سر مقاله: «آیا اصولگرایان وحدت می‌کنند؟»

مهم‌ترین مشکل اصولگرایان برای وحدت در انتخابات مجلس، چگونگی موضع‌گیری آنان در برابر دولت احمدی‌نژاد است. بخش مهمی از اصولگرایان، علت شکست خود را انتساب به این دولت و سکوت در برابر رفتارهای آنان می‌دانند ولی جناح افراطی اصولگرایان هنوز هم خواب دولت احمدی‌نژاد را می‌بیند و حاضر نیست علیه آنان نقدی جدی به عمل آورد. حداکثر انتقاد این گروه به شخص احمدی‌نژاد و مشابهی است در حالی که خطمیسی سیاسی او را کم‌اکنان قبول دارند. در شرایطی که اصولگرایان منصف می‌دانند که خط مخط مشی احمدی‌نژاد و شخصیت او نمی‌توان نقولتی جدی قایل شد و اعتراض اصلی آنان به شیوه و سیاست‌های او است، این ننگ‌های است که اصلاح‌طلبان حتما بر آن تاکید خواهند کرد و خواهان موضع‌گیری اصولگرایان درباره دولت و عملکرد احمدی‌نژاد خواهند شد و می‌تواند منشا اختلاف جدید میان اصولگرایان شود- مقصدارستن اصولگرایان افراطی در شکست‌های جاری از سوی بخش متعادل اصولگرایان، اجازه نمی‌دهد تا پیش از تسویه‌حساب درباره این اتهام، با یکدیگر تفاهم و وحدت کنند در مجموع باید گفت که متأسفانه پروژه وحدت اصولگرایان بیش از تولد و حتی پیش از بسته‌شدن نطفه و دمیدم‌شدن روح در آن سقط خواهد شد.

سازدات

سر مقاله: «نقطه تعین‌کننده مذاکرات هسته‌ای»

حنیف غفاری
تبدیل‌شدن مذاکرات هسته‌ای میان ایران و اعضای ۵+۱ به مذاکرات دوجانبه میان ایران و ایالات متحده آمریکا نشان‌دهنده افعال دیگر اعضای ۵+۱ در مقابل کاسفید است. این افعال به‌صورت ذاتی بازدارنده است. ضمن آنکه دستگاه دیپلماسی کشورمان نیز نباید اجازه دهد مذاکرات هسته‌ای ایران و اعضای ۵+۱ به مذاکرات دوجانبه ایران و آمریکا تبدیل شود. بدیهی است که در صورت عدم به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات،نظام‌بین‌الملل وافکارعمومی جهان مسوولیت این اقدام را متوجه آمریکا نخواهد دانست. در این میان ترویپیکای اروپایی و چین و روسیه نیز مسوول خواهند بود. «بازی در زمین آمریکا» و «افعال در مقابل آمریکا» هر دو باید در مدت زمان بلقیمانه به خط قرمز دیگر اعضای ۵+۱ تبدیل و در مقابل، «پروژه مهر آمریکا» جایگزین آن شود. در غیر این صورت احتمال رسیدن طرفین به توافق نهایي هسته‌ای کاهش یافته و دور باطلی که درخصوص اختلافات و به عبارت بهتر، بهانه‌های باقیمانده درخصوص پرونده هسته‌ای کشورمان به وجود آمده است، ادامه خواهد یافت.

جناب آقای دکتر محمد عرفانی در گذشت پدر بزرگوار تان را صمیمانه تسلیت عرض نموده برای آن مرحوم مغفرت الهی و برای بازماندگان صبر شکیبایی، طول عمر و سلامتی مسئلت داریم.مدیران و کارکنان شرکت تراویس ایران

تحلیل موضوعی نهج البلاغهسخنران: دکتر محمد مهدی جعفری محل: انجمن اسلامی مهندسیین خیابان میرداماد - شماره ۱۲۶ زمان: چهارشنبه

دلیل‌های خشونت را بخشانیم

کا دستور کار شما برای اجلاس شصت‌ونهم مجمع عمومی سازمان ملل چه بود و چرا این تاکید خاص را انتخاب کردید؟

برای شصت‌ونهمین دوره مجمع عمومی، موضوع «آرایه و اجرای دستور کار تحولی پس از ۲۰۱۵» را انتخاب کردم. بر مبنای این دستور کار به اهداف توسعه هزاره در سال ۲۰۱۵ خواهیم رسید. این فرصتی تاریخی برای قراردادن جهان در مسیری پایدار است که با ترکیب سه بُعد توسعه پایدار انجام می‌شود: بعد اقتصادی، اجتماعی و محیطی.

موضوعی که انتخاب کردم بر نیاز به اطمینان یافتن از اتحاد موثر بر سر روش‌های مناسب در اجرا از جمله منابع مالی، انتقال تکنولوژی و ظرفیت‌سازی تاکید می‌کند. این موضوع به تقویت همکاری جهانی بین دولت‌ها، بخش خصوصی و جامعه مدنی نیاز دارد. ما نیاز داریم اطمینان داشته باشیم که روش‌های اجرا با سطح بلندپروازی‌هایمان همسان باشد.

آیا می‌توانید به من بگویید که شما برای انتخاب‌شدن به‌عنوان رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل متحد چگونه لابی می‌کنید و چگونه همه دولت‌های عضو را برای این انتخاب متقاعد می‌کنید؟

انتخاب رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل از قاعده چرخش جغرافیایی میان گروه‌های منطقه‌ای و جغرافیایی پیروی می‌کند. برای اجلاس شصت‌ونهم من افتخار دارم که از گروه کشورهای آفریقایی، نامزد باشم. انتخاب من را رای‌گیری زبانی و کلامی انجام شد.

کا منشور ملل متحد می‌گوید همه دولت‌های عضو در «مجمع عمومی» سازمان ملل یکسان هستند. آیا به نظر شما این قاعده اکنون در مورد وضعیت فعلی مجمع عمومی صادق است؟

همه دولت‌های عضو سازمان ملل در «مجمع عمومی» سازمان ملل نمایندند و همه آنها یک رای دارند. تنها وقتی بحث عمومی به نتیجه می‌رسد که برای همه دولت‌های عضو، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی فرصت وجود داشته باشد تا دیدگاه‌هایشان در توسعه جهانی را بگویند و آن را با دیگران در میان بگذارند.

رئیس جمهوری ایران، سال گذشته در اجلاس سران «مجمع عمومی» راحل «جهان عاری از خشونت و افراطی‌گری» را ارائه داد. اما سالی پر از خشونت را پشت‌سر گذاشتیم. به‌نظر شما چگونه می‌توانیم به «جهان

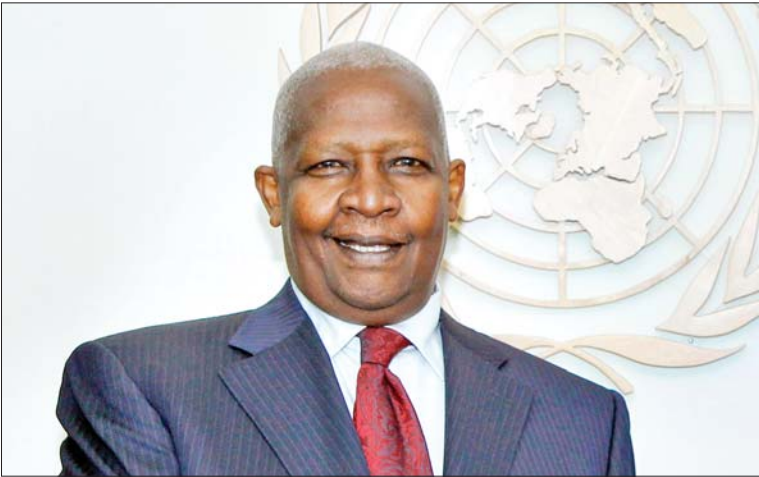
عاری از خشونت دست‌یابیم؟

ما نیاز داریم که از ارزش‌ها و اصول مندرج در منشور ملل متحد حمایت کنیم که به حل‌وفصل صلح‌آمیز اختلافات و اجتناب از خشونت توصیه می‌کند. همچنین باید بر برخی از دلایل ریشه‌ای خشونت همچون فقر، تبعیض و نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی تاکید کنیم و آن‌ها را بخش‌شکلیم از این منظر. امیدوارم دستور کار پس از سال‌۲۰۱۵ نه‌تنها به

دیپلماسی

رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل متحد در گفت‌وگو با «شرق»:

ریشه‌های خشونت را بخشانیم

زینب اسماعیلی:سیوری

سام کوتسا (Sam Kutesa)، رئیس شصت‌ونهمین «مجمع عمومی» سازمان ملل است، اهل اوگاندا که از گروه آفریقایی انتخاب شده است. این دور از اجلاس سالانه مجمع عمومی از ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۴ آغاز شد و بیش از یک‌هفته از زمان آن، مطابق سنت هرساله به سخنرانی‌های سران جهان گذشت. او پیش‌تر، وزیر امور خارجه اوگاندا بود. رئیس مجمع عمومی سازمان ملل که به‌مدت یک‌سال انتخاب می‌شود، رئیس بزرگ‌ترین نهاد عمومی این سازمان است: نهادهای که تمام کشورهای عضو سازمان ملل در آن عضو هستند و حق اظهارنظر دارند البته بر اساس قواعد مشخص همین نهاد. تاکنون کشورهای مختلفی از مناطق جغرافیایی متفاوت، حق ریاست بر این نهاد را به‌دست آورده‌اند: از عراق گرفته تا سرلانکا، قطر، بحرین، کره، فنلاند، بنگلادش، اسپانیا و... . گرفتن وقت گفت‌وگو از رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل، کار آسانی نبود، آن‌هم در روزهای پر کار حضور سران کشورهای جهان در سازمان ملل. بالاخره این صاحب‌یک‌هفته‌بعد از پایان سخنرانی‌ها، انجام شد «سام کوتسا»، تنومند است و چهره‌ای جدی و لهجه‌ای غلیظ دارد. در این گفت‌وگو به نگر انتخاب او و گزارش حقوق‌ بشری دبیر کل سازمان ملل پر داختیم. همان‌گونه که انتظار می‌رفت، پاسخ‌هایش، کوتاه و دیپلماتیک بود، اما به هر حال، زاویه نگاه رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل به برخی از تحولات جهانی و پاره‌ای از مسایل مرتبط با کشورمان را به تصویر می‌کشد:

ایجاد یک‌آینده بهتر برای انسان‌ها کمک کند، بلکه دنیای صلح‌آمیزتری نیز ایجاد کند. روز دوم اکتبر ۲۰۱۴ «روز جهانی بدون خشونت» را گرامی داشتیم که اساسا بر پایه موفقیت‌ها و دستاوردهای مافهان‌آگاندی استوار است. هم‌زستی صلح‌آمیز و هماهنگی ممکن است شبیه مفاهیم نظری و مبهم باشد اما در یک مفهوم اساسی، این ارزش‌ها از تمایلات انسان‌ها برای حل اختلافات به‌صورت مثبت و سازنده حکایت می‌کند. اصول

علی از خشونت دست‌یابیم؟

ما نیاز داریم که از ارزش‌ها و اصول مندرج در منشور ملل متحد حمایت کنیم که به حل‌وفصل صلح‌آمیز اختلافات و اجتناب از خشونت توصیه می‌کند. همچنین باید بر برخی از دلایل ریشه‌ای خشونت همچون فقر، تبعیض و نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی تاکید کنیم و آن‌ها را بخش‌شکلیم از این منظر. امیدوارم دستور کار پس از سال‌۲۰۱۵ نه‌تنها به

– همین سال گذشته بوده نه خیلی وقت پیش، بلکه در ماه نوامبر، که اعضای «جی ۲۰» در «سن پترزبورگ»، معتقد بودند که دشمن بزرگ دولت سوریه است و کسانی که بر علیه بشار اسد می‌جنگد مجاهدان آزادی‌اند. اما هم‌کنون بر ملا شده‌است که بسیاری از این مجاهدان آزادی، عضو گروه «داعش» هستند. بنابراین چه کسانی بودند که این مخالفان را تقویت می‌کردند و اسلحه و مهمات در اختیار آنها قرار می‌یادند؟ ... هنگامی که «بهار عربی» ظهور کرد در ظاهر همه طرفداران آن برای به‌دست‌آوردن آزادی می‌جنگیدند و باره (بر غریب) در سایه این «بهار عربی»، دموکراسی‌های جدید به وجود آمدند. ولی امروزه بسیاری از این «مجاهدان آزادی» به اصولگرایی تبدیل شده‌اند که آموزش نظامی دیده و هم‌اکنون در صفوف نظامی «داعش» به مبارزه می‌پردازند.

فرانزد در سخنرانی خود افزود: «نام حزب‌الله لبنان پیش از این در فهرست سازمان‌های تروریستی گنجلده شده بود و روشن شده است حزب‌الله یک حزب بزرگ و به رسمیت شناخته شده در لبنان است»

– کشور من، جمهوری آرژانتین و ایالات متحده شورایی بودند که در قاره آمریکا مورد تهاجم حملات وحشیانه تروریستی قرار گرفته‌اند: در سال ۱۹۹۲ سفارت اسرائیل در بوئنوس آیرس مورد تهاجم قرار گرفت و در سال ۱۹۹۴ آمیسا اتفاقی افتاد. در آن دوران آرژانتین و دنیا می‌پنداشتند که حزب‌الله مسوول حوادث آمیساست، در حالی که امروزه حزب‌الله یک حزب در کشور لبنان است. سپس در سال ۲۰۰۶ قویقضاییه کشورم اتحادیه قضایی ووزاری را راهاندازی کرد تا در مورد حوادث اتفاقی افتاده به تحقیق بپردازد.

رئیس جمهور آرژانتین گفت: «شما، ایران را در پی انفجاری که در سفارت اسرائیل در بوئنوس آیرس در سال ۱۹۹۶

پاسخ تهران به اتهامات «ریاض»

خارجه ۲۴ساله سعودی مدعی شده بود «از ایران می‌خواهیم نیروهای اشغالگر خود را از سوریه خارج کنند.» «میرعبداللهیان» درباره تحولات اخیر در یمن نیز گفت: «آنچه در یمن رخ دهد موضوع داخلی این کشور است.» روز گذشته سخنگوی وزارتخارجه ایران عمل تضمین‌کننده استمرار روند سیاسی در این کشور را پایبندی همه طرف‌ها به تعهدات به‌عمل آمده عنوان کرد. «میرعبداللهیان روز گذشته گفت: «اگر «ریاض» به حضور نظامی خود در بحرین پایان می‌داد، تحقق راحل سیاسی در این کشور، توقف سرکوب مردم و گفت‌وگو ملی به وقوع می‌پیوست.» از آغاز بحران سوریه، ایران و عربستان به‌عنوان حامیان دو سوی بحران، با یکدیگر

دیپلماسی

رئیس «مجمع عمومی» سازمان ملل متحد در گفت‌وگو با «شرق»:

ریشه‌های خشونت را بخشانیم

«جهان عاری از خشونت» در زندگی روزمره ما و در ابعاد بزرگ‌تر جهانی، قابل اجراست: گندی این‌را با زندگی‌اش ثابت کرد.

کا هر سال در گزارش دبیر کل سازمان ملل به «مجمع عمومی»، ایران به نقض حقوق بشر متهم می‌شود: اتهامی که مقامات ایران به‌شدت آن را تکذیب می‌کنند و اغراض سیاسی را در پشت پرده این اتهام می‌بینند. مکانیسم «مجمع عمومی» در چنین مواقعی چیست؟
این سوال بهتر است از «شورای حقوق بشر» یا «دبیرخانه» سازمان ملل پرسیده شود. هرچند سال گذشته، «مجمع عمومی» در قطعنامه ۱۸۴۱/۶۸ با توجه به برخی مباحث مهم مربوط به حقوق بشر از تعهدات رئیس‌جمهور جدید ایران، استقبال کرد. همچنین «مجمع عمومی» از جمهوری اسلامی ایران خواست که نگرانی‌های اساسی‌ای را که در گزارش دبیر کل و «گزارشگر ویژه» درباره وضعیت حقوق بشر در ایران، همچنین درخواست‌های ویژه برای اجرا که در قطعنامه‌های قبلی مجمع عمومی آمده، مورد توجه قرار دهد و به تعهدات حقوق‌بشری هم در قالب قوانین و هم در عمل کاملاً احترام بگذارد.

کا آیا مجمع عمومی درباره وضعیت حقوق بشر در ایران با مقامات تهران، مذاکره داشته است؟ اگر نه، چرا؟
هنگام تصویب قطعنامه که در بالا به آن اشاره کردم و نیز سال گذشته «نماینده دایم» ایران فرصت داشت که دیدگاه‌هایش در این موضوع را با «مجمع عمومی» در میان بگذارد.

کا چرا دبیر کل سازمان ملل، همیشه اتهام نقض حقوق بشر را به ایران وارد می‌کند: اما درباره وضعیت حقوق بشر در سایر کشورها – از جمله در کشورهای عربی – ساکت است؟ آیا این استاندارد دوگانه نیست؟
این سوال را باید از دبیر کل یا دفتر «کمیساریای عالی حقوق بشر» پرسید.

کا به‌عنوان آخرین سوال، چرا در اجلاس سالانه «مجمع عمومی» در سطح سران، برزیل اولین کشور و ایالات‌متحده آمریکا دومین کشور هستند که سخنرانی می‌کنند؟
در سال‌های اولیه تأسیس سازمان ملل، هیات برزیلی سریع‌تر نام کشور خود را در ابتدای فهرست سخنرانان نوشت؛ این سابقه، تبدیل به یک سنت شد. ایالات‌متحده نیز به‌عنوان کشور میزبان، دومین کشور برای سخنرانی در اجلاس است.

تأثیری نداشت و خساراتی در آنجا به بار نیاورد.»

– در خاورمیانه که فلسطین را به‌عنوان یک دولت مستقل نمی‌شناسند، شاهد استفاده بی‌رحمانه قدرت علیه مردم/این سرزمین بودیم و نکته جالب اینجاست که این موشک‌ها هیچ‌کدام از رهبران طرف مقابل را مورد هدف قرار نداد، بلکه بالعکس این زنان، بچه‌ها و مسانمان مظلوم بودند که جان خود را از دست می‌دادند و همین خشونت است که این گروه‌ها را بیشتر تقویت می‌کند. این پیشنهاد را در مورد مساله فلسطین و اسرائیل می‌دهم که به‌صورت دو حکومت مستقل در آیند، در جهت اینکه بتوانند با صلح و امنیت در کنار هم‌دیگر زندگی کنند و به خاطر همین پیشنهاد مورد تهدید داعش قرار گرفته‌ام.

فرناندز گفت: «امروز اینجا هستیم تا یک قطعنامه بین‌المللی درباره مجرم دانستن گروه «داعش» و مقابله با آن صادر شود، در حالی که داعش مورد حمایت چند کشور شناخته‌شده است و شما بهتر از دیگران آنها را می‌شناسید و داعش هم‌پیمان برخی قدرت‌های بزرگ عضو شورای امنیت سازمان ملل متحد است، – سال گذشته مساله‌ای که در نشست اینجا بیشتر باید به آن پرداخته می‌شد، برنامه هسته‌ای ایران بود، ولی اکنون این مساله کوچک‌تر شده است و جای خود را به بحث در مورد گروه تروریستی تا‌نظ‌بهری به نام «داعش» داده است که نمی‌دانیم چه کسانی نفت آنها را می‌خرند، چه کسانی به آنها اسلحه می‌فروشند، چه کسانی به آنها آموزش نظامی داده‌اند. و سوائی که برای من پیش می‌ی‌د، این است که چگونه می‌توانیم با این تروریسم مقابله کنیم، زیرا اقدام نظامی را هیچ‌کسی خوبتر از شما نمی‌داند. و دیگر (در جهان امروز) این نکته‌ای واضح است که راحل نظامی نمی‌تواند روش موثر در مقابله با تروریسم باشد، زیرا همواره شرایط را پیچیده‌تر می‌کند»
خشونت‌های بزرگ تروریستی اتفاقی می‌افتد، گروه‌های تروریستی بیشتری به وجود خواهند آمد و قدرت آنان را افزون‌تر خواهد کرد.

برخی شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای از پخش مستقیم این سخنرانی خودداری و ترجمه آن را قطع کردند اما شبکه‌های اجتماعی به‌طور گسترده سخنرانی کریستینا فرانزدی در کرشنر را منتشر کردند. به گزارش پایگاه اینترنتی خبرگزاری سانی فلسطین، این سخنرانی کریستینا فرانزد در سازمان ملل به منزله انفجار بود.

– تنها منبع خبر قطع سخنرانی و ترجمه سخنان «فرناندز» «پرس تیوی» است که همانند «واحدمرکز خبر» زیرمجموعه «صدوسیما» است.

خبرگزاری «سانا»، برخلاف آنچه «واحدمرکز خبر» اعلام کرده، سوری است و نه فلسطینی.

وارد چالش شدند. عربستان که حامیان بزرگ مالی و لجستیکی مخالفان «بشار اسد» است، همواره ایران را به دخالت در امور داخلی سوریه متهم می‌کند. در مقابل، تهران نیز این اتهامات را رد کرده است. به غیر از سوریه، تهران و «ریاض» در زمینه‌های دیگر نظیر لبنان، بحرین، یمن و همچنین کشورهای «داعش» با یکدیگر اختلاف عمیقی دارند. با وجود این، پس از روی کار آمدن دولت روحانی، ایران برای بهبود روابط با عربستان وارد فاز عملی شد و پس از دعوت چند ماه پیش وزیر خارجه سعودی از همتای ایرانی خود، ظریف و «فیصل» سه هفته پیش در نیویورک با یکدیگر ملاقات کردند. معلوم نیست در این فاصله؛ برای سعودی‌ها چه اتفاقی افتاده است که پس از ملاقاتی که دو طرف از آن راضی بودند، این ادعاها از سوی طرف سعودی مطرح شده است.

شرق

ادامه از صفحه اول

«داعش»

و کمیته حقیقت یاب بین‌المللی

به‌تدریج شاخه‌های «القاعده» در سوریه فعال و با نام‌هایی چون النصر و بعدها «داعش» و... در این کشور فعال شدند. «داعش» و النصر به‌سرعت به رقیبانی سرخست مبدل و نزاع خونینی میانشان در گرفت. در این منازعه «داعش» ضمن آن‌که دست بالاتری یافت بلکه توانست به‌تدریج دامنه فعالیت‌های خود را به داخل عراق گسترش دهد و از اواخر بهار گذشته موفق شد به‌سرعت به بخش قابل‌توجهی از عراق تسلط یابد و به‌این ترتیب «داعش» اینک بر بخش‌های گسترده‌ای از عراق و سوریه سیطره یافته است. حملات سریع و گسترده «داعش» در عراق که به اشغال موصل و بخش‌های زیادی از مناطق غربی و مرکزی عراق از جمله انبار، نینوا، صلاح‌الدین، دیالی و بابل منجر شد، موجب شد به‌تدریج نگرانی‌های زیادی در سطح بین‌المللی درباره این جریان شکل گیرد. حمله «داعش» به اقلیم کردستان عراق و اشغال مناطقی از اقلیم کردستان عراق هم بر ابعاد این نگرانی‌های بین‌المللی افزود. رفتار خشن گسترده رسانه‌ای یافت و به‌این ترتیب آمریکا و فرانسه و برخی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس با اعلام تشکیل انتتافی بین‌المللی اعلام کردند به مقابله هوابی با «داعش» می‌پردازند. دولت ترکیه نیز که تا پیش از این همچون برخی دیگر از اعضای ائتلاف در مظان اتهام همکاری با «داعش» بود با تأخیر اعلام کرد با شروطی ضرر است تا به مقابله با «داعش» بپردازد. هرچند در این روزها که بخشی از کردهای سوریه یعنی مردم کوبانی (عین‌العرب) آن هم در کنار مرزهای کشور ترکیه مورد تهاجم شدید «داعش» قرار گرفته‌اند، دولت ترکیه تنها به نظاره‌گری بسنده کرده است. شکل‌گیری و تشدید فعالیت‌های «داعش» زنگ خطر گسترش فعالیت‌های تروریستی را برای مردم منطقه و حتی کشورهای اروپایی و آمریکایی که تشکیل کمیته حقیقت‌یاب قدرت نظامی و نفرات قابل توجه، توان مالی و تدارکاتی و خشونت و بی‌رحمی این گروه موجب شده تا لزوم مقابله با این جریان بعدی بین‌المللی بیاید. اینک که «داعش» در کانون توجه بین‌المللی قرار گرفته ضروری است تا نهادهای بین‌المللی حقوق بشری و نیز سازمان ملل متحد و شخص دبیر کل سازمان ملل متحد با تشکیل کمیته حقیقت‌یاب بین‌المللی به این پرسش پاسخ دهند که در ظهور و گسترش فعالیت‌های «داعش» چه افرا، سازمان‌ها و نهادهای و کشورهایی دخیل هستند؟ نقش کشورهای منطقه در تشکیل و تسلیح «داعش» چه بوده است؟ ابعاد کمک‌ها و همراهی هر یک از سازمان‌ها با کشورهای حامی با «داعش» چه شکلی داشته است؟ چرا که اگر مقابله با «داعش» بدون توجه به چنین رویکردی صورت گیرد، با توجه به شرایط منطقه زمینه سربر آوردن «داعش» یا گروهی مشابه در منطقه چندان دور از ذهن نخواهد بود. پیشنهاد می‌شود دولت ایران و وزارت خارجه نیز در سازمان ملل با تهیه پیش‌نویس قطعنامه‌ای در مجمع عمومی سازمان ملل پیشنهاد چنین درخواستی شود.

حضور حداکثری در نشر جهانی

خوشبختانه برخی از آنها مانند نشست ما با رئیس نمایشگاه فرانکفورت نتایج خوبی به‌همراه داشت. ما با یورگن بوس، رئیس نمایشگاه فرانکفورت در سه محور گفت‌وگو کردیم. اول، بحث میهمان ویژه‌شدن ایران در فرانکفورت. ایشان اگرچه در ابتدا افسان کرد به دلیل نبودنشان ایران به کنواسیون «رن» این کار دشوار است، اما بعد از شنیدن توضیحات ما در مورد اقدامات انجام گرفته برای پیوستن به این کنواسیون در ایران، ابراز تمایل کرد که ایران بعد از سال ۲۰۱۸ برای میهمان ویژه‌شدن اقدام کند. این البته منوط به ارسال درخواست رسمی از سوی ماست. همچنین درباره همکاری‌های آموزشی تبادل نظر کردیم. آکادمی نمایشگاه فرانکفورت یکی از بهترین مراکز آموزشی در زمینه‌های مختلف صنعت نشر است. رئیس نمایشگاه ضمن استقبال از این موضوع، ابراز تمایل کرد تا دوره‌های آموزشی برای ایرانی‌ها بر گزار شود. ما همچنین به‌نوبه خود از همراهی نمایشگاه فرانکفورت در سال‌های تحریم ایران تشکر کردیم. ایشان هم برای حضور در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران ابراز تمایل کرد. بدین‌های دیگری هم صورت گرفت: برای مثال در مورد مشکلات کوچیک مثل ویزا صحبت کردیم که او قول همکاری را با ما داد. در نقطه‌ای دیگر به حیات خود ادامه دهند. راحبرد ایران در این دوره از نمایشگاه استقبال و ابراز آمبدواری کرد ایرانی‌ها ناشران تخصصی را به این نمایشگاه بیاورند. ما همچنین در فضای این نمایشگاه با روسای نمایشگاه‌ها و دیگر جهان به گفت‌وگو نشستیم و برای شرکت در آن نمایشگاه‌ها درخواست دادیم.

دخالت‌های ناخبری آمریکا در خاور میانه

امریکا نباید این گزاره را یقینی بداند که تحولات چند سال اخیر در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا اهمیتي نداشته به اینکه شاید اصلا چیزی به نام خیزش مردمی منطقه وجود نداشته است. از دیگر نمونه‌های ناخبری و عملیاتی آمریکا در منطقه این تلاش است که مبارزه با «داعش» توسط آمریکا و کشورهای که خود در تقویت «داعش» نقش داشته‌اند به عنوان یک نمونه دیگر تغییر چهره ژئوپلیتیکی نام برده مبارزه آمریکا با «داعش» نه از بین بردن کل توانایی‌های «داعش» بلکه از بین بردن سلول‌های خاصی از این غده سرطانی است تا سلول‌های دیگر در نقطه‌ای دیگر به حیات خود ادامه دهند. راحبرد آمریکا در این حرکت کوچکند «داعش» از عراق به سوریه و در آنجا زمین گیر کردن ارتش و دولت قانونی سوریه است. حملات کرد هوایی آمریکا به زیر ساخت‌های نفتی سوریه در حالی که به‌راحتی از طریق ترکیه می‌تواند جلوی درآمدهای نفتی «داعش» را بگیرد، این فرضیه را تقویت می‌کند.